

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 אוגוסט 2023

ע"מ 23-01-44776 אדגז נ' רשות המיסים בישראל

לפני כב' השופט ה' קירש

המערער

יוסף אדגז
ע"י ב"כ עו"ד משה הר שמש

נגד

המשיב

פקיד שומה גוש דן
ע"י ב"כ עו"ד לירון ברנד קויפמן
מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

החלטה

1. זאת החלטה בבקשתו של המשיב לסילוק הערעור על הסף "מחמת העדר סמכות עניינית" (מתוך המבוא לבקשה מיום 10.5.2023).
2. הערעור עצמו – שהוגש ביום 18.1.2023 – מופנה לכאורה כנגד החלטתה של רשות המסים בישראל מיום 20.12.2022.
- בהחלטה זו סירבה רשות המסים להפעיל את סמכותה לפי סעיף 147 לפקודת מס הכנסה על מנת לפתוח את שומתו של המערער לשנת המס 2011, כפי שביקש המערער. נימוק הסירוב בהחלטה הנ"ל היה "מאחר וחלה התיישנות".
3. בבקשת הסילוק על הסף, המשיב מעלה שלושה נימוקים עיקריים כדי להצדיק את הפסקת הליך הערעור באבו:

(א) לנוכח פסיקתו של מותב זה בע"מ 17-07-66849 (מיום 4.12.2019) ופסיקת בית המשפט העליון בע"א 1794/20 (מיום 6.6.2021), קיים מעשה בית דין החוסם כל דיון שיפוטי נוסף בשלוש הסוגיות שהעלה המערער בבקשתו לפתיחת השומה (שינוי יום הרכישה);

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 אוגוסט 2023

ע"מ 23-01-44776 אדגז נ' רשות המיסים בישראל

שינוי עלות הרכישה; השלכת קיזוז חובות ארנונה(ראו בין היתר סעיפים 21 ו- 31 לבקשת הסילוק);
(ב) בנסיבות המקרה, המועד לשימוש בסעיף 147 לפקודה חלף וחלה התיישנות (ראו בין היתר סעיפים 35, 39 ו- 44 לבקשת הסילוק).
(ג) ממילא, "שימוש בסעיף 147 ייעשה במשורה, ולא בנקל" (סעיף 40 לבקשת הסילוק).

4. לדעתי על מנת להכריע בבקשת הסילוק על הסף, יש להפריד בין שלוש שאלות שונות.

שאלה אחת היא האם המועד להפעלת סמכות המנהל לפי סעיף 147 אכן כבר חלף כאשר פנה המערער-הנישום בבקשת פתיחה ביום 12.7.2021? לדעת רשות המסים אפשרות הפתיחה התיישנה בהליך דנן. המערער מבקש לכאורה לתקוף עמדה זו של רשות המסים (יוער כי המשיב בבקשת הסילוק לא טען כי בית המשפט המחוזי בשבתו בערעור מס שהוגש לפי סעיף 153 לפקודת מס הכנסה איננו מוסמך, ככלל, לדון בסירוב מנהל רשות המסים לפתוח שומה לבקשתו של נישום).

שאלה אחרת היא האם קיימת עילה לסילוק הערעור על הסף על פי תקנות 41, 42 או 43 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (ודוק – המשיב בפתיח לבקשתו ציין רק את תקנה 41).

ושאלה שלישית היא האם יש מקום שערכאה זו תדון לגופן של שלוש הסוגיות שהעלה המערער בבקשתו לפתיחת השומה?

5. להבנתי, סוגיית התיישנות הפתיחה עומדת בבסיס הערעור.

הרי הנימוק היחיד המופיע במכתב הסירוב של רשות המסים מיום 20.12.2022 הוא תחולת התיישנות. והערעור בתורו הוגש כנגד החלטה זו (הרי לא קיים כל מעשה מינהלי אחר אשר כנגדו ניתן כעת לערער או להשיג).

6. לפיכך, ככל שיריעת הערעור אכן תוגבל לשאלת נכונות ההחלטה כפי שהיא ניתנה, אינני רואה סיבה מדוע יש למנוע מראש מהמערער לטעון בעניין האמור (או מדוע יש לקבל את עמדת המשיב בנושא ההתיישנות על הסף).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 אוגוסט 2023

ע"מ 23-01-44776 אדגז נ' רשות המיסים בישראל

7. עם זאת יובהר כי אף אם בית משפט זה יקבע כי המועד לעשות שימוש בסעיף 147 לא חלף (ואינני מביע כל דעה בנושא בשלב טרומי זה), לא יהיה בקביעה כאמור כדי לחייב את מנהל רשות המיסים להפעיל את סמכותו לפי סעיף 147 או להכתיב כיצד הסמכות תופעל.

8. עניין אחר הוא אפשרות עריכת דיון נוסף בערכאה זו בשלוש הסוגיות הנ"ל לגופן.

הרי הנושאים כבר נדונו בפסק הדין מיום 4.12.2019 – וזאת על סמך התשתית העובדתית שהובאה בפני בית המשפט על ידי המערערים השונים, לרבות המערער דנן.

לעניין היקף הראיות שהובאו אז – ראו סעיפים 5 ו-14 לפסק הדין:

”ראשית יש לציין כי אף לא אחד מן המערערים מצא לנכון להעיד באופן אישי במסגרת ההליך דנן. העד היחיד שהובא מטעם המערערים היה מי שכיהן בתקופה הרלבנטית כמנכ"ל החברה העירונית ופיקח בין היתר על פינוי השטח. להעדר עדויות נוספות מפי המחזיקים עצמם נודעת השלכה מיוחדת לנוכח החוסר המוחלט כמעט של מסמכים שיכלו ללמד על מעמד המחזיקים במתחם, על מהות זכויותיהם (אם בכלל), וכן על מועדי ועלויות רכישת הזכויות הנטענות. למותר לציין כי נטל השכנוע בערעורים הנדונים מוטל על המערערים, ועליהם להראות כי שומות המשיבים שגויות.

...

כאן המקום לתאר את הנטען בקשר לנסיבות הגעתם של המערערים (או קודמיהם) לאתר הנדון. כאמור, איש מהם לא העיד במשפט זה ומסמכים בנושא זה לא הוגשו (וככל הנראה, כלל אינם קיימים).”

ולעניין שלוש הסוגיות הנ"ל, ראו בין היתר סעיפים 23, 76, 83, 85, 94, 101 ו-102 לפסק הדין.

ערעור בפני בית המשפט העליון על פסק הדין הנ"ל נמחק, ביום 6.6.2021.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 אוגוסט 2023

ע"מ 23-01-44776 אדגז נ' רשות המיסים בישראל

9. המערער מבקש להסתמך היום על חוזה רכישה משנת 1988. במהלך כל הליכי השומה בענייניו – אשר החלו בשנת 2015 – חוזה זה לא הוצג בפני פקיד השומה. הוא לא הוצג בפניי במסגרת הדיון בערעור ע"מ 17-02-22950. כאמור, המערער העדיף שלא להעיד במסגרת הערעור לפניי וממילא לא עמד בחקירה נגדית בנושא יום הרכישה ועלות הרכישה.

היום, ב"כ המערער מסביר את הדברים כך (מתוך סעיפים 10.2 ו- 13.1 לתשובת המערער לבקשה לסילוק על הסף, מיום 20.6.2023):

"לטענת המערער, התיקון המבוקש, שאיננו אלא השלמת נתונים הנתמכים באסמכתא בהירה, שלא הומצאו בזמן אמת.

...

אכן, בעקבות התקשרות של הח"מ הלקויה עם המערער, אשר נעשתה רק באמצעות החברה הכלכלית עד לאחרונה, המסמך החסר שהיה בידי המערער אך לא בידי ב"כ לא הומצא לפקיד השומה בזמן אמת. יחד עם זאת, נראה כי אין מחלוקת לגבי תוכנו."

נמצא אפוא כי המסמך היה בידי המערער כל העת.

ואשר לקיזוז חובות הארנונה, הנושא נדון בפסק דיני והפסיקה בסוגיה לא הייתה תלויה בגובה המדויק של חוב הארנונה שקוזז.

10. על כן, יובהר כי הסוגיות עצמן **לא יידונו בשנית** על ידי ערכאה זו, ובמובן זה צודק המשיב כי קיים מעשה בית דין. המערער קיבל את יומו בבית המשפט.

אולם, להבנתי, שאלה זו שונה מהשאלה האם יש אפשרות (או הצדקה) להפעיל את סעיף 147 לפקודה בנסיבות המקרה. המענה של רשות המיסים לבקשת הפתיחה שהגיש המערער הושתת על נימוק ההתיישנות וכנגד החלטה זו הוגש הערעור.

11. לפיכך, בקשת המשיב לסילוק על הסף נדחית, במובן זה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 אוגוסט 2023

ע"מ 23-01-44776 אדגז נ' רשות המיסים בישראל

המערער יהיה רשאי – אם הוא ימצא לנכון לעשות כן – להמשיך בניהול הערעור דן כאשר **הסוגיה היחידה** שתידון בה היא צדקת קביעת רשות המסים לפיה המועד לעשיית שימוש בסעיף 147 לפקודה חלף.

12. לנוכח האמור לעיל, יודיע המערער עד ליום **14.9.2023** אם אכן יש לו עניין בהמשך ניהול הערעור. למעקב פנימי באותו מועד.

13. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ג, 10 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

חתימה

ה' קירש, שופט